

**РАН БОСИЛЕК
ШАРКО, ДЕКО И ДАНА**

chitanka.info

Що мъка изтегли Шарко от Деко и Дана! Ту го щипнат за носа, ту с вода го полейт, ту в количка го впрегнат.

Търпя, търпя Шарко, не можа да изтрае. Избяга в кучешката страна.

В тая чудна страна само кучета живеят. Дори една котка няма. Кучета ходят с чадъри. Кучета четат вестници. Кучета продават месо в месарница. Кучета купуват гевреци. По улици, магазини, из дворища и къщя — навсякъде се чува само: ау, ау, ау!...

Сред кучешката страна се издига златна колиба. В колибата живее най-едрото, най-силното и най-умното куче. Всички кучета са го избрали за свой мъдър и справедлив главатар. На шията му блести гердан от скъпоценни камъни.

Отиде Шарко при кучешкия главатар, поклони се и рече:

— Много ме мъчат Деко и Дана.

— Как те мъчат?

— В кола ме впрягат. Шията ми с верига обвръзват. С вода ме поливат...

— Стига, стига! Тия немирници ще получат, каквото заслужават. Ти остани тука! Хей, Черньо!

Едно рунтаво куче изскочи пред главатаря:

— Иди доведи Дека и Дана!

— Слушам!

Черньо замаха опашка и тоз час се втурна през гори, поля и планини към къщата, дето живееха Деко и Дана.

Деко и Дана се прибираха от игрището. Черньо ги причака на вратата. Щом го видяха, Деко и Дана плеснаха с ръце и извикаха: „Ах, какво голямо куче! Ей сега ще го впрегнем!“

Докараха количка. Впрегнаха Черня. Деко и Дана седнаха в колата. Шибнаха Черньо. А той това чака. Полетя като вятър.

Уплашиха се Деко и Дана. Закрещяха:

— Спри, куче! Стой, стой! А Черньо тича ли, тича!

Деко и Дана ударват на молба. А Черньо мълчи и тича колкото може през гори, поля и планини. Спря се чак пред главатарската колиба в страната на кучетата. Две страшни кучета свалиха Дека и Дана от колата.

— Ох, майчице, къде сме? — изпищя Деко.

— Не ни изядайте!... Олеле-е! — заплака Дана.

— Ние не ядем деца — отговориха кучетата. — Ние сме помощници на нашия главатар. Вас чакаме. Ще ви заведем при него. Той ще ви съди, дето измъчвахте Шарко.

През туй време кучешкият главатар излезе от колибата.

— Р-р-р-р! — изръмжа главатарят и показа зъбите си.

„Ей сега ще ни изяде!“ — помислиха си Деко и Дана и затрепераха.

— Ах, вий, лоши деца! — заговори кучешкият главатар. — Как смеете да мъчите наш другар! Ще останете тука, докато ви дойде умът в главата!

Двамата пазачи затвориха Дека и Дана в една колиба. Немирниците се хвърлиха върху купчина слама и заплакаха. Дълго време не можаха да заспят. Най-после заспаха. Присъни им се, че са в къщи при майка си и ядат сладки банички. Но когато се събудиха, намериха само късче сух хляб.

Деко и Дана взеха хляба и го разчупиха. Но две кучета се втурнаха. Отнеха го от ръцете им. Тъй и те отнемаха често хляба от устата на Шарка.

— Ау, ау! — влезе бяло куче в колибата и изведе Дека и Дана.

Впрегна ги в една количка. Седна в количката и ги подкара.

Тичаха, тичаха Деко и Дана — умориха се. Спряха насред пътя.

— Бяло кученце — замоли се Дана, — закарай ни при вашия главатар! Искаме да му кажем нещо.

Бялото куче ги закара при главатаря.

— Какво искате? — изръмжа той.

— Искаме да станем добри! — каза Дана.

— Като искате, защо не станете?

— Пусни ни да си отидем при мама! Там ще бъдем много добри! Никога няма да измъчваме Шарка.

— Да дойде тука Шарко! — рече кучешкият главатар на своите помощници.

Те излаяха силно.

Дотърча Шарко и погледна децата.

— Ще простиш ли на тези деца, Шарко? — попита главатарят. — Те казват, че няма вече да те мъчат.

Шарко замаха опашка и рече:

— Мога ли да не им простя. Те ще станат добри деца. Сега разбраха какво ми е било, когато са ме мъчили.

— Щом е тъй, откарайте ги при майка им!

Деко и Дана се поклониха и излязоха. Позволиха им да се качат на количката. Те взеха и Шарка при себе си. Помощниците впрегнаха Черня и той полетя с количката към къщата на децата.

Деко прегърна Шарка и рече:

— Жив да си ни, Шарченце! Ти ни спаси. Никога вече няма да те мъчим!

— И котките няма да мъчим! — добави Дана. — И птичките. Че имай котешка страна, и птичи главатар. Нали, Шарко?

— Ау-ау! — отвърна Шарко и близна Дана по нослето.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.